

ฉบับที่ ๑๐๖
๒๕๕๓

Free Online Magazine

ธรรมะใกล้ตัว

dharma at hand

ธรรมะสำหรับคนยุคใหม่ ที่อยู่ใกล้แค่เอื้อม

<http://www.dharmamag.com/>

จากใจบ.ก.ใกล้ตัว ๓

ธรรมะจากพระผู้รู้ ๗

ได้อาริหมอดู ๑๑

ดั่งตฤณวิไลสนา ฉบับเปิดกรุ ๑๕

อนาคารความสุข ๑๗

▶ ชีวิต คำตอบ ข้อสอบ คำเฉลย

เพื่อนธรรมจारी ๒๑

▶ มองชีวิตปัจจุบันเพื่อรู้ชีวิตในอดีต

เมจิคมิงค์ มหัชัจจวรัยเมืองธรรมะ ๒๗

▶ ตอนที่ ๔ สุวรรณสาม

ธรรมะใกล้ตัว

dharma at hand

ที่ปรึกษาและผู้จุดประกาย: ศรันย์ โมตริวา

หัวหน้าบรรณาธิการ

จากใจบ.ก.ใกล้ตัว: เขียวลักษณ์ เกิดปราโมทย์

ธรรมะจากพระผู้รู้: ชนินทร์ อารีหนู

ได้อาริหมอดู: จรินทร์ธร ธนชัยหิรัญศิริ

โหรา (ไม่) คาใจ: จรินทร์ธร ธนชัยหิรัญศิริ

กวีธรรม: ศิราภรณ์ อภิรัฐ

คำคมชวนคิด: ศิราภรณ์ อภิรัฐ

สัพเพหระธรรม: ชนินทร์ อารีหนู

ธรรมะจากคนสู้กิเลส: ญัษฐิรา ปนิทานเต

ของฝากจากหม่อ: พริม ทัพวงศ์

แง่คิดจากหนึ่ง: เกสรา เต็มสินวานิช

นิยาย/เรื่องสั้นอิงธรรมะ: จรินทร์ธร

ธนชัยหิรัญศิริ

พาเที่ยว เขียวธรรม: เกสรา เต็มสินวานิช

ธรรมะกับไลฟ์สไตล์: สิทธินันท์ ชนะรัตน์

รูปชวนคิด: รัชฎา ดวงมณี

กองบรรณาธิการ: กนกเรขา กฤษฏารักษ์

กานต์พัทธ์ รัชพันธ์ • กิษรา รัตนภิรัต

จรินทร์ธร ธนชัยหิรัญศิริ • ชนินทร์ อารีหนู

ญัษฐิรา ปนิทานเต • ญัษฐิรา ปนิทานเต

ญัษฐิพร สกฤตย์ศักดิ์ • ปรียาภรณ์ เจริญบุตร

ปิยมงคล โชติกเสถียร • พรภาพรรณราย

มัลลิกะมาลย์ ทองเยี่ยมมาศ

พรหมเนตร สมรักษ์ • พิจิตรา ไตรวิษณุ

พิทา จารุพูนผล • พริยสดี อุบลวัตร

มยุรฉัตร พงษ์ผาตินันท์ • เมธี ตั้งตรงจิตร

เขียวลักษณ์ เกิดปราโมทย์ • วรางคณา บุตรดี

วิบุรณ์ศักดิ์ ใจภักดี • วิมล ถาวรวिकास

วิมุตติยา นิวาตังบกข • ศदानัน จารุพูนผล

ศศิธร ศิวะนันท์ทากรณ์ • ศิราภรณ์ อภิรัฐ สม

เจตน์ ศฤงคารรัตน์ • สารินี สาณะเสน สิทธิ

นันท์ ชนะรัตน์ • สุปราณี วอง

อนัญญูร์ ยิ่งชล • อนัญญา เรืองมา

อมรา ตั้งบริบูรณ์รัตน์ • อัจฉนา ผลานุวัตร

ฝ่ายรวบรวมบทความ: สิทธินันท์ ชนะรัตน์

ฝ่ายสื่อสารเสียงอ่านนิตยสาร: อนุสรณ์ ดรีโสภา

ฝ่ายสื่อเว็บไซต์: สมเจตน์ ศฤงคารรัตน์

ไพลิน สายสนธิเสรีกุล • กฤษฏ์ อักษรวงศ์

ฝ่ายสื่อ Word: พริยสดี อุบลวัตร

ฝ่ายสื่อ PDF: บุญยศศักดิ์ อีรวงศ์กิจ

เกียรติภูมิ จารุเสน

ฝ่ายระบบ Send mail: สมเจตน์ ศฤงคารรัตน์

ภาพปก: กวิน ฉัตรานนท์

และทีมงานอาสาท่านอื่นๆ อีกจำนวนมาก

ท่านสามารถรับนิตยสารฉบับนี้ได้ ใน

รูปแบบ เสียงอ่าน • Word

ร่วมกันช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

มือที่พร้อมจะยื่นมาช่วยคุณมากที่สุด

คือมือที่ปลายแขนของคุณเอง

ส่วนมือที่คนใกล้จมน้ำต้องการ

คือมือของคนที่อยู่บนเรือ

เมื่ออยู่ในภาวะปกติ

ต่างคนต่างช่วยเหลือตัวเอง

คือหนทางของความอยู่รอด

แต่ในยามเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ต่างคนต่างหยิบยื่นความช่วยเหลือให้แก่กัน

คือหนทางพ้นจากหายนะไปด้วยกัน

เชื่อเถอะว่าเมื่อคนร่วมชาติเดือดร้อน

เป็นหน้าที่ของคนที่ยังไม่เดือดร้อน

จะช่วยกันขจัดความเดือดร้อนให้หมดไป

มิฉะนั้นความเดือดร้อนจะแพร่กระจายลุกลาม

แล้วกลายเป็นความเดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า

หัวใจที่ดูตาย

คือหัวใจที่มีปัญหา

อาจจะหนักเสียกว่าคนเป็นโรคหัวใจ

โลกที่สร้างขึ้นจากหัวใจที่พร้อมจะทำงานกุศล

คือโลกที่พร้อมจะสร้างหัวใจเทวดาขึ้นในลูกหลาน

ส่วนโลกที่สร้างขึ้นจากหัวใจที่ดูตาย

คือโลกที่พร้อมจะสร้างหัวใจปีศาจไปทุกหัวมุมถนน

วาระแห่งชาตินี้สำคัญ

ผมเชื่อว่าผู้อ่านธรรมะใกล้ตัวทุกท่านก็เห็นความสำคัญ

จากใจ บ.ก. ใกล้ตัว ฉบับนี้

จึงขอให้ความร่วมมือเท่าที่จะทำได้

โดยการรวบรวมช่องทางช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติหลักๆไว้ให้ครับ

สภากาชาดไทย

รับบริจาคสิ่งของที่สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ สภากาชาดไทย

๑๘๗๑ ถนนอังรีดูนังต์ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

ส่วนเงินบริจาคได้โดยโอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์

สาขาสภากาชาดไทย ชื่อบัญชี ‘สภากาชาดไทยช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย’

เลขที่ ๐๔๕-๓-๐๔๑๙๐-๖

จากนั้นแฟกซ์ใบนำฝาก เขียนชื่อที่อยู่มาที่สำนักงานการคลัง สภากาชาดไทย

ถึงหัวหน้าฝ่ายการเงิน หมายเลข ๐๒-๒๕๐-๐๑๒๐ สอบถามรายละเอียดเพิ่ม

เติม ๐๒-๒๕๖-๔๐๖๖-๘

ททบ.๕

รับบริจาคช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย บัญชี ธ.ทหารไทย

สาขาสนามเป่าออมทรัพย์ เลขที่ ๐๒๑-๒-๖๙๔๒๖-๙

ชื่อบัญชี ‘กองทัพบกโดย ททบ.ช่วยภัยน้ำท่วม’

หรือที่สถานีศูนย์บริหารงานอุบัติเหตุ

สถานีโทรทัศน์ ช่อง ๓

ตั้งศูนย์รับบริจาคสิ่งของช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยน้ำท่วม ได้แก่ อาหาร น้ำ

เทียน ไม้ขีด ไฟแช็ค ผ้าอนามัย ยากันยุง และยาแก้แมลงสัตว์กัดต่อย

ที่ชั้น G อาคารมาลีนนท์ ทาวเวอร์ ๒ สามารถร่วมบริจาคได้ทุกวัน

ส่วนเงินสด บริจาคได้ที่ ‘บัญชีครอบครัวข่าวช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ๕๓’

และ บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๐๑๔-๓๐๐-๓๖๘๙ ธนาคารกรุงเทพ

สาขามาลีนนท์

สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย(สปภ.)

เปิดศูนย์รับบริจาคเงินและสิ่งของช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม

ที่ศาลาว่าการ กทม. ๑ (เสาชิงช้า) ,ศาลาว่าการ กทม. ๒ (ดินแดง)

และที่สำนักงานเขตทั้ง ๕๐ แห่ง

บขส.-ขสมก.

เปิดศูนย์รับบริจาคเครื่องอุปโภค-บริโภค บริเวณประชาสัมพันธ์ ชั้น ๑

อาคารสถานีขนส่งผู้โดยสารกรุงเทพฯ(จตุจักร) และสถานีเดินรถ บขส.ทั่วประเทศ

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่กองประชาสัมพันธ์ โทร๐-๒๙๓๖-๒๙๙๖

หรือ Call Center ๑๔๙๐ เรียก บขส.

ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต

ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต ร่วมกับ บริษัท ทางยกระดับดอนเมือง จำกัด (โกลด์เวย์) และกองทัพบก ตั้งจุดรับบริจาคสิ่งของเครื่องใช้จำเป็น เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม ตั้งแต่วันนี้ เป็นต้นไป ณ บริเวณประตูทางเข้าศูนย์การค้า ชั้น บี (ร้านซูชิ) ผังโรบินสัน

ค่ายมือถือ ๓ ค่าย คือ เอไอเอส ดีแทคและทรูมูฟ

เชิญร่วมส่ง sms โดยพิมพ์ ข้อความ ‘น้ำใจไทย’ หรือ ‘namjaithai’

ส่งไปที่หมายเลข ๔๕๖๗๘๙๙ ค่าบริการครั้งละ ๑๐ บาท

โดยรายได้จากค่าบริการ sms นำช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วมทั้งหมด

ดังตฤณ

ตุลาคม ๕๓

เรื่องน่าสนใจประจำฉบับ

หากสงสัยว่าจะหมดเวรหมดกรรมกับใครบางคนได้อย่างไร

พบคำตอบจากคอลัมน์ “ดังตฤณวิสัณหา ฉบับเปิดกรุ”

ในตอน “ถูกทำร้ายแต่ไม่โกรธตอบ จะช่วยให้หมดเวรต่อกันได้ไหม”

“คุณ aston๒๓” ขวนไปดูการเฉลยโจทย์ของชีวิต

ในคอลัมน์ “ธนาคารความสุข”

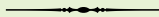
ตอน “ชีวิต คำตอบ ข้อสอบ คำเฉลย”

ใครที่อยากรู้คำตอบ ห้ามพลาดนะคะ ^__^

คอลัมน์ “ห้องการ์ตูน” ฉบับนี้

อ่านเรื่องราวของผู้ที่เปี่ยมด้วยเมตตาบารมี

ใน “เมจิกมังก์ ตอนที่ ๔ สุวรรณสาม (๑/๒)” ค่ะ

ข่าวสารและกิจกรรมที่น่าสนใจ

- ขอเชิญร่วมงานมหากฐิน ถวายหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน
ณ วัดป่าบ้านตาด จ.อุดรธานี วันเสาร์ ที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลา
๐๖.๐๐ น.
สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่นี้ค่ะ http://www.luangta.com/info/news_text.php?cginews_id=๓๔๓
- ขณะนี้หลายพื้นที่ยังคงประสบปัญหาอุทกภัย
และต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน
เพื่อน ๆ สามารถติดตามข่าวสาร และช่องทางการช่วยเหลือ
ได้ที่เว็บไซต์ <http://thaiiflood.com> ค่ะ

พบกันใหม่พฤษภาคม

ที่ www.dlitemag.com นะคะ

สวัสดีค่ะ (^_^)

สารบัญ ↩

พระอาจารย์ปราโมทย์ ปาโมชฺโช

ถาม - เมื่อแยกได้รูปธรรมนามธรรมแล้ว ควรจะดูอย่างไรต่อไปดีคะ

พอเราแยกได้รูปธรรมนามธรรมคนละอันกัน ต่อไปเราฝึกต่อไปอีก
นั่งให้นานขึ้นหน่อย พอนั่งนานขึ้นมันเจ็บมันปวดขึ้นมา
อดทนนิดนึงนะลองดู ให้มันเจ็บมันปวดขึ้นมาบ้าง แล้วก็ดูลงไป
ความเจ็บปวดเกิดขึ้นที่ร่างกายแต่ไม่ใช่ร่างกายหรอก
ร่างกายมันตั้งอยู่ก่อน ความเจ็บปวดมาทีหลัง
เราจะเห็นเลยว่าความเจ็บปวดที่เข้ามาในร่างกายไม่ใช่ร่างกายหรอก
เป็นสิ่งที่จิตไปรู้เข้าด้วยเข้าไป เป็นสิ่งที่จิตไปรู้เข้า ไม่ใช่ร่างกาย ไม่ใช่จิต
เนี่ย ค่อยฝึกต่อไปอีก พอมันปวดมากๆ อย่าเพิ่งขยับ
ปวดมากๆ แล้วก็อยากขยับ อยากเปลี่ยนอิริยาบถ อย่าเพิ่งเปลี่ยน
ให้รู้ทันใจที่อยากเปลี่ยนอิริยาบถก่อน
ความอยากเปลี่ยนอิริยาบถเกิดขึ้นที่ใจ เกิดขึ้นที่จิตใจ
ความเจ็บปวดเกิดที่ขา ความอยากเปลี่ยนอิริยาบถมาเกิดที่ใจ
เพราะฉะนั้นความอยากเปลี่ยนอิริยาบถกับความเจ็บปวดคนละอันกัน
แล้วความอยากเปลี่ยนอิริยาบถก็ไม่ใช่ขาด้วย ใช่ไหม เป็นสิ่งที่จิตไปรู้เข้าด้วย

พวกเราค่อยฝึกแบบนี้ละ ในที่สุดเราก็จะเห็นเลย
ความอยากที่เกิดขึ้นเป็นอีกสิ่งหนึ่ง เป็นอีกชั้นหนึ่ง
ไม่ใช่รูปขันธ์ ไม่ใช่เวทนาขันธ์ ไม่ใช่วิญญาณขันธ์ คือไม่ใช่จิต เป็นขันธ์อีกต่างหาก
พอเราหัดแยกขันธ์ได้แล้ว เราค่อยรู้ค่อยดูไป
บางครั้งสติมันไปเห็นร่างกายมันก็จะรู้สึกว่าร่างกายไม่ใช่ตัวเรา
เวลาสติระลึกรู้เวทนา คือความรู้สึกสุขทุกข์ที่เกิดขึ้นในกาย
หรือความรู้สึกสุขรู้ทุกข์ทุกขรู้สึกละเอียดๆ ที่เกิดขึ้นในใจ
ก็จะเห็นว่าความรู้สึกสุขทุกข์ ความรู้สึกสุขทุกข์และเฉยๆ เนี่ย ไม่ใช่กาย ไม่ใช่ใจ

เป็นอีกอย่างหนึ่ง เป็นอีกชั้นหนึ่ง เนี่ย เฝ้ารู้เฝ้าดูเรื่อยนะ
ไม่ใช่คน ไม่ใช่สัตว์ ไม่ใช่เรา ไม่ใช่เขา ดูไปเรื่อย

ใหม่ๆ อาจจะต้องช่วยมันคิดนะ ว่าไม่ใช่คน ไม่ใช่สัตว์ ไม่ใช่เรา ไม่ใช่เขา
แต่บางคนไม่ต้องช่วยคิดเลย บางคนที่เคยอบรมอินทรีย์แก่กล้า
เคยฝึกเจริญปัญญามาแต่ชาติก่อน แค่อจิตสงบ จิตตั้งมั่น ก็เห็นชั้นแยกออกไปแล้ว
ชั้นแต่ละชั้นไม่ใช่ตัวเราแล้ว เราค่อยฝึกของเราไปเรื่อย
ความสุขเกิดขึ้นก็รู้ทัน ความทุกข์เกิดขึ้นก็รู้ทัน
ความโลภ ความโกรธ ความหลงเกิดขึ้นที่ใจก็คอยรู้ทัน
ก็จะเห็นเลย ความโลภไม่ใช่คน ไม่ใช่เราด้วย ไม่ใช่สัตว์ด้วย
ความโกรธไม่ใช่คน ไม่ใช่สัตว์ ไม่ใช่เราด้วย ใจฟุ้งซ่าน
ความฟุ้งซ่านไม่ใช่คน ไม่ใช่สัตว์ เราเฝ้ารู้ เฝ้าดูลงไปในชั้นห้านี้แหละ

ศาลากาญจนภิเชกอนุสรณ์

วันอาทิตย์ที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๓

ถาม - เราควรใช้เวลาในชีวิตอย่างไรให้คุ้มค่าที่สุดครับ

ชีวิตคนเรามีเวลาจำกัดมาก เอาเวลาไปยุ่งกับบอกุลศัลทั้งหมดก็แย่แล้ว

ใช้เวลาที่จำกัดนี้แหละมาพัฒนาจิตใจตนเองให้ดีขึ้นได้

ไหนๆก็เจอศาสนาพุทธทั้งทีแล้ว โอกาสเจอยากมากนะ

ใครระลึกชาติได้จะรู้เลยว่าชาติไหนไม่มีพระพุทธศาสนานะ วังเวง

ไม่ช้วนะ ชั่วไม่ชั้วถึงมีศาสนาพุทธก็ชั่วได้ถ้ามันจะชั่ว

แต่คนที่ป็นชาวพุทธในสายเลือดอย่างพวกเราเนี่ย สนใจในเรื่องศีล สมาธิ ปัญญา
ชาติที่ไม่ได้เจอพระพุทธศาสนานะ ในใจลึกๆมันจะวังเวง รู้สึกชีวิตไม่มีเป้าหมาย
เวลาพวกเรายังไม่ได้เจอศาสนาพุทธรู้สึกไหม เราก็ไม่รู้ว่าเป้าหมายชีวิตเป็นอย่างไร
ไม่ต้องชาติไหนหรอก ชาตินี้แหละ ตอนเด็กๆ ตอนวัยรุ่น
ตอนที่เรายังไม่รู้เป้าหมายของชีวิต

เราไม่รู้ที่เราทำอะไร อยู่เพื่ออะไร ทำเพื่ออะไร ก็ทำตามๆกันไป
เค้าเรียนหนังสือก็เรียนตามเค้าไปนะ เรียนให้มากๆ ไว้ก่อน
เรียนไปทำอะไรก็ยังไม่รู้เลย เค้ามีงานทำก็ทำตามเค้าไป
เค้ามีครอบครัวก็มีตามเค้าไป มีไปเรื่อย
ไม่มีลูกก็ไปบนบานให้มีลูก สมัยโบราณนะ
สมัยนี้ต้องไปหาหมอ ให้มีลูก ก็คนอื่นก็มีตามเค้าไป

เนี่ยชีวิตมันไม่มีทิศทางที่ชัดเจน มันตามๆคนอื่นตลอดเวลาเลย
แต่พอเรารู้จักพระพุทธศาสนาแล้ว เรารู้ว่าชีวิตเรามีเป้าหมาย
ไม่ใช่ชีวิตที่เลื่อนๆ ลอยๆ แล้ว เรามีงานใหญ่ที่จะต้องทำ
คืองานพัฒนาจิตวิญญาณของตัวเองให้สูงขึ้นไปได้
ยกระดับขึ้นไปเรื่อยๆ จนวันหนึ่งมันพ้นจากโลกนะ
อยู่กับโลกแหละ แต่โลกไม่สัมผัสมัน
ร่างกายจิตใจเราก็จะอยู่ในโลกนี้แหละ
แต่มันอยู่เหมือนดอกบัว อยู่ในน้ำไม่เปียกน้ำ อยู่ในโคลนก็ไม่เปื้อนโคลน
จิตมันจะอยู่อย่างนั้น เนี่ยจิตวิญญาณที่มันพัฒนาแล้ว
เรารู้ว่างานนี้เป็นงานใหญ่นะ งานนี้เป็นงานหลัก
ส่วนงานอื่นๆ นั้นเป็นงานสนับสนุน เป็นงานรอง เพื่อให้เรามีชีวิตอยู่ในโลกได้เท่านั้น
แต่เรามีชีวิตอยู่ในโลกเพื่ออะไร เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณของตนเองให้สูงขึ้นไป
นี่งานหลักนะ งานสนับสนุน งานรอง เช่นไปเรียนหนังสือ ไปทำงาน ไปหาเงิน
ไปอยู่ไปกินอะไรต่ออะไรเนี่ย เพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้
แต่มีชีวิตอยู่เพื่ออะไร เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณให้สูงขึ้นไป

เรื่องอะไรต้องอยู่อย่างสัตว์เดรัจฉาน
อย่างอยู่มาหาผิวหาเมียหาสามีภรรยา หมามันก็หาเป็น ไม่เห็นจะอัศจรรย์ตรงไหนเลย
แย่งอำนาจหมาแย่งไหม แย่งนะ แย่งกัดกันนั่นแหละ กูต้องใหญ่
เพราะกูใหญ่แล้วกูได้ผลประโยชน์ ได้ครองสาวๆ ทุกตัว
เพราะฉะนั้นไม่อัศจรรย์เลย อยู่อย่างนั้นสัตว์เดรัจฉานก็ทำเป็น
หาผลประโยชน์ หาอาหาร หาน้ำ

แต่ที่จะพัฒนาจิตวิญญาณขึ้นมาได้จริงๆ ต้องเป็นมนุษย์นะ มนุษย์ขึ้นไป
พวกเรามีโอกาสแล้ว หาทางพัฒนาจิตวิญญาณตัวเอง
อะไรที่เลวๆ เอาออกไปนะ อะไรที่ดีที่ยังไม่ได้ทำก็ทำขึ้นมา

สำนักสงฆ์สวนสันติธรรม

วันอาทิตย์ที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๓

สารบัญ ←

ไดอารี่หมอดูประจำฉบับที่ ๑๐๖

โดย หมอพีร์

ตุลาคม ๒๕๕๓

สวัสดีค่ะทุกคนที่อ่านไดอารี่หมอดู ช่วงนี้มีข่าวว่าหลายที่ประสบปัญหาน้ำท่วมกัน เยอะ วันหนึ่งลูกชายเดินมาบอกว่าทำบุญช่วยคนน้ำท่วมไปห้าสิบบาทนะครับแม่ มาบอกบุญให้คุณแม่อนุโมทนากับเขาละ หลายที่ต่างก็ร่วมแรงร่วมใจกันช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน เห็นแล้วน่าปลื้มใจนะค่ะ พีร์ก็ได้ร่วมทำบุญไปเหมือนกันค่ะ

สำหรับอาทิตย์นี้มีลูกค้าเก่ากลับมาดูดวงกันค่อนข้างเยอะเหมือนกันค่ะ มีพี่คนหนึ่ง เธอเป็นพยาบาล ครั้งแรกที่มาเธอจะค่อนข้างคิดมาก ฟุ้งซ่านง่าย หงุดหงิดง่าย ขี้เหงา ขี้น้อยใจ จิตใจซึมเศร้าง่าย ชีวิตทุกขี้นในความรักค่อนข้างเยาะ แต่วันนี้ เธอกลับมา ใจมีภาพลักษณ์ที่ดีมาก หน้าตาเธอสวยขึ้นอย่างเห็นได้ชัด หน้าตาคม ไม่ค่อยเหงาเศร้าเหมือนเมื่อก่อน จิตใจมีความสุขได้จากตัวเอง วันนี้เธอพาสามีมา ดูดวง เธอบอกว่าหลังจากนั้นเธอตั้งใจทำบุญด้วยตัวเอง ปฏิบัติธรรม อ่านหนังสือ ธรรมะมาเรื่อย ๆ ทำให้จิตใจเธอมีความสุขมากขึ้น หลังจากนั้นก็ได้มีโอกาสเจอผู้ชายคนนี้ และตัดสินใจแต่งงานไปแล้ว เลยพามาดูดวงค่ะ

มองหน้าเธอทำให้รู้สึกอยากยิ้มขึ้นมาตลอด เพราะใบหน้าเธองามขึ้นทำให้น่ามอง และรู้สึกถึงจิตใจที่เธอมีความสุขได้จากตัวเองทำให้รู้สึกปลื้มจริง ๆ ค่ะ

จิตใจที่มีความสุขจากตัวเอง จะเป็นเหมือนแม่เหล็กดึงดูดคนอื่นให้อยากอยู่ใกล้ โดยไม่ยอมจากไปไหน จิตใจที่มีแต่ความเหงาความเศร้าความว้าเหว่มาก ๆ ทำให้แค่นี้ก็เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายไม่ยอมอยู่ใกล้ ไม่อยากโทรหา ไม่อยากจะเจอ

จิตใจที่มีความสุขนั้นเพื่อนอยากอยู่ใกล้ มีเสน่ห์สำหรับคนรอบข้าง ความสุขที่เกิดจากใจทำให้เกิดความสบาย ความโล่ง โปร่งเบา ผ่อนคลาย สามารถดึงดูด

ให้ใครต่อใครอยากคบหา วันหนึ่งต้องเป็นแม่คน จะเลี้ยงลูกให้มีความสุขความ
ร่มเย็นตามมาได้ไมยาก

มีอาทิตย์ที่ผ่านมามีพี่คนหนึ่งมาคุยดวงกับเพื่อน จิตใจตัวเองค่อนข้างมีความสุขดี
เพราะเธอขยันทำบุญ สนใจศึกษาเรื่องการปฏิบัติธรรม ส่วนเพื่อนเธอไม่ค่อยสนใจ
เรื่องเหล่านี้ ทำไปเหมือนถูกบังคับไม่มีจิตใจคิดจะริเริ่มทำบุญอะไรด้วยตัวเอง
เพราะส่วนใหญ่ชีวิตไม่ค่อยลำบากอะไร เกิดในบ้านที่ค่อนข้างมีฐานะ ทำให้ไม่ต้อง
ทำงานก็อยู่ได้สบายมาก ๆ แต่เธอเองค่อนข้างขาดอย่างหนึ่งคือความรัก
เธอโดนสามีนอกใจต้องเลี้ยงลูกเองสองคน ผู้หญิงคนหนึ่งกับผู้ชายคนหนึ่ง

เมื่อโดนกรรมเรื่องความรักเล่นงานที่จิตใจ ความเหงาความเศร้าความว่าเหวใน
ความรักที่มีนั้น ทำให้เธอพลาดทำการกรรมกับลูกของเธอโดยไม่รู้ตัว เธอจะเข้ากับ
ลูกผู้ชายได้ดีมาก ส่วนเธอจะไม่ถูกชะตากับลูกผู้หญิงเลย เธอพลาดไม่เอาใจใส่ลูก
ผลักใส่ลูกให้ไปอยู่ไกลจากเธอ พุดจาไม่ดีกับลูกผู้หญิง แสดงพฤติกรรมที่ไม่เอาลูก
ผู้หญิงจนทำให้ลูกรู้สึกได้เลยว่าแม่ไม่รักเขา รักแต่พี่ชายอย่างเดียว เธอบอกว่าอยู่
กับลูกชายแล้วมีความสุขมาก อยู่กับลูกสาวต้องทะเลาะขัดแย้งเถียงกันตลอด
ซึ่งตอนนั้นก็ขอดวงลูกสาวมาคำนวณดู ดวงลูกสาวออกมาแม่อริมรณะ เกิดมาจะ
มีความเห็นไม่ตรงกับแม่ มีเหตุการณ์ที่ต้องให้ทะเลาะกันตลอด ชีวิตต้องมารับรู้ว่า
แม่ไม่รักตัวเอง ซึ่งมันก็เป็นวิบากที่น้องเขาทำมาในฐานะที่เคยเป็นแม่คนที่เลี้ยงลูก
โดยความลำเอียงมาก่อน และทำให้ลูกเกิดความเข้าใจ ผลของกรรมจึงทำให้ต้อง
เกิดในบ้านที่มีแม่ที่ต้องทำให้เธอเจ็บปวดจิตใจ เกิดความทรมานที่ต้องเห็นแม่แสดง
พฤติกรรมที่ไม่เอาเธอ

บอกพี่เขาไปว่าที่มันเป็นอย่างนี้เพราะพี่เป็นผู้หญิงเหมือนกับเขา สภาวะเพศหญิงเป็น
สภาวะที่ถูกสร้างโดยอารมณ์ จะแปรปรวนเปลี่ยนแปลงง่าย มีลักษณะเป็นธาตุลม
กับน้ำ ส่วนสภาวะเพศชายเป็นเหตุและผลมีลักษณะเป็นธาตุไฟกับดิน ดังนั้นเมื่อ
จิตใจของพี่เขาขาดความอบอุ่นจากสามี การมีลูกชายเลยทำให้ชีวิตเหมือนมีความสุข
สุขและอบอุ่นมาเติมเต็มสิ่งที่ขาดไปในชีวิตของเธอ

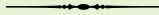
ก็บอกเธอไปว่าพี่ไม่ควรทำกรรมกับลูกสาวนะสงสารเขา ควรที่จะให้ความรักเขาบ้าง โดยการกอดโดยการพูดคุย ๆ พี่เขาตอบกลับอย่างเสียงแข็งว่าไม่ได้ พี่ทำไม่ได้จริง ๆ พี่คิดว่าทำไมเขาไม่อยู่กับพ่อเขา พี่ไม่อยากได้เขามาเพราะมันทำให้พี่ทุกข์ ก็บอกเขาไปว่าพี่เป็นแม่ความเป็นแม่ไม่สามารถเลือกได้ว่าเอาหรือไม่เอาลูก พี่ไม่ควรทำบาปในปัจจุบัน สิ่งที่ควรทำในตอนนี้คือ มีจิตใจที่มีความสุขจากตัวเองให้ได้ โดยที่ไม่ต้องพึ่งพาความสุขจากลูกชาย เพราะวันหนึ่งถ้าเขาต้องแต่งงานไปจะมีปัญหากับชีวิตง่ายมาก คือจะเกิดอาการเรียกร้องความรักจากลูกชาย มีปัญหาแม่สามีลูกสะใภ้อีกแน่ ๆ

สิ่งแรกคือหัดทำบุญด้วยตัวเอง โดยไม่ให้เพื่อนมาชวน ให้คิดทำด้วยตัวเองทุกอาทิตย์ก่อน จัดของเตรียมของเอง ชื่อของเอง ไม่ถามใครว่าใส่อะไรลงไปบ้าง พอทำเสร็จให้อธิษฐานลงไปด้วยว่า ขอให้ฉันสงบสุขของการที่ได้มาทำบุญด้วยตัวเอง ในครั้งนี้ เป็นผลให้จิตใจมีความสุขจากตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งพาใครเถิด (ถ้าใครอยากรู้รายละเอียดเพิ่มไปหาจากหนังสือ เตรียมเสบียงไว้เลี้ยงตัวเล่มสิบ หัวข้อ ทำบุญให้เป็นตัวของตัวเอง <http://dungtrin.com/mag/?1.prepare>) ถ้าทำจริงได้ผลค่อนข้างเร็วมากค่ะ สามเดือนก็เห็นผลแล้ว

ได้บอกพี่เขาไปอีกว่า อย่าทำให้มันเกิดเรื่องใหญ่ไปมากกว่านี้สำหรับเด็กเลยคะ ดวงน้องผู้หญิงค่อนข้างเป็นเด็กดีตั้งใจเรียน ไม่คบเพื่อนไม่ดีที่จะทำให้พ่อแม่เสียใจ เป็นเด็กขยันใฝ่ดีด้วยซ้ำ ลูกเป็นคนน่ารักมากเลยนะ เพื่อนที่พามาบอกว่าสงสัย คงเข้าใจคะน้องพีร์ ทุกวันนี้แม่ลูกไม่คุยกันแล้ว ลูกสาวเขาน่ารักจริงแต่เพื่อนพินี้แหละคะที่มีปัญหา

ความจริงพ่อแม่อาจจะรักลูกไม่เท่ากันก็จริง แต่ไม่ควรแสดงออกให้เขาเห็นว่าเราปฏิเสธเขา ทำลายเขา หรือผลักไสไล่ส่งเขา มีพี่คนหนึ่งเคยพูดกับพี่ว่า พี่ไม่เชื่อหรอกคะ ว่าพ่อแม่ทุกคนรักลูกเท่ากัน ซึ่งความเป็นจริงน่าจะใช้ได้กับบางครอบครัวคะ บางครอบครัวอาจจะไม่เป็น คนไหนเคยทำให้ลูกเสียใจมา ก่อน ผลของกรรมย่อมส่งให้มาเกิดกับพ่อแม่ที่ทำให้ตัวเองเสียใจ ส่วนคนไหนเคยให้คามยุติธรรมและแสดงความรักกับลูกเสมอกันย่อมทำให้เกิดในครอบครัวที่อบอุ่นเป็นธรรมดา

บางที่ไม่ต้องไปดูกันชาติที่แล้วหรือคะ พ่อแม่บางคนลำเอียงกันให้เห็นในชาตินี้
 फिरแนะนำไม่ให้พี่เขาทำกรรมเพิ่มขึ้นมา จะได้ไม่ต้องทำกรรมทางวิญญาณไปมาก
 กว่านี้ เพราะเกิดมาใหม่ถ้าต้องเจอพ่อแม่ที่ทำแบบนี้กับตัวเอง ก็จะเกิดความ
 เจ็บปวดแสนสาหัส ทรมาณเหมือนที่เคยทำไว้นั่นเอง

รายการวิทยุออนไลน์ “ค้อยแคะแคะกรรมกับหมอผี”
 ขอเชิญชวนคุณผู้อ่าน แวะไปร่วมฟังหมอผีพูดคุยและค้อยแคะแคะกรรม
 ในบรรยากาศสบาย ๆ ที่ www.goodfamilychannel.com นะคะ

ท่านที่สนใจพูดคุยกับหมอผีในรายการ
 ส่งคำถามมาได้ที่ diarymordo@hotmail.com นะคะ

หรือติดต่อดูดวงกับหมอผีได้ที่
 mor-pee@hotmail.com

๐๘๗-๙๓๔-๗๘๗๑ และ ๐๘๖-๓๐๔-๑๙๒๔
 ๓๗๙๘/๘๓ หมู่บ้านสรานนท์ ซอยลาดพร้าว ๑๐๑
 ถ.ลาดพร้าว แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ
 กรุงเทพมหานคร

สารบัญ ←

ถาม - กรรมอะไรที่ส่งให้คนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน สามารถทำร้ายเราได้ด้วยความก้าวร้าวจากการพุดจาไม่เข้าหูกัน และการที่เราไม่ได้ตอบเลย ทั้งไม่มี ความโกรธซึ่งต่อเขา จะช่วยล้างเวรกรรมที่เคยมีต่อกันหมดหรือไม่ หรือยังอาจ มีเรื่องมีราวต่อกันได้อีกคะ

หากโดนประจำ ก็สะท้อนได้อย่างหนึ่ง
ว่าเราเคยทำกรรมประเภทหาเรื่องชาวบ้านแบบไม่มีเหตุผลไว้มาก
หากชาตินี้เรานิ่งอภัยอย่างมีเหตุผล มีสติที่ก่อปรด้วยเมตตา
จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยใหม่อย่างมั่นคง
ก็จะเป็นการเอาตัวเองหลุดออกจากวงจรชนิดนี้ที่ชาวโลกเขาเจอกันเสียได้

ถ้าหากเป็นอดีตกรรมที่ผูกกันมาจริง
ก็ต้องทั้งสองฝ่ายต่างคิดอภัยไม่เคืองกันต่อ
สายโซ่ของเวรถึงจะถูกตัดขาดครับ
โดยมากจะเป็นพวกที่ต้องติดต่อยุ่กันนานๆ
ไม่ใช่ประเดี๋ยวประด๋าว

แต่หากเป็นกรณีที่เขาคือเครื่องมือของวิบาก
พบ เจอเราทีเดียว ไม่ต้องมีความสัมพันธ์ต่อกันอีก
อย่างนี้ถ้าเราอภัยไม่คิดโกรธเสียได้
เราก็อาจหมดกรรมตรงนั้นไป
หรือถึงไม่หมดสนิทก็เบาบางลงมาก

สรุปก็ตรงที่ให้อภัยเป็นทานนั้นแหละครับ
สูตรสำเร็จครอบจักรวาล
แต่หากจำเป็นต้องเจอกันอีกเรื่อยๆ
ก็อาจจำเป็นต้องคิดหาวิธีทำอะไรให้ดีขึ้น
การพยายามใช้น้ำเย็นเข้าลูบ

หรือการแสดงสีหน้าและน้ำเสียงเมตตาอย่างมีสติ
เมตตาโดยไม่ใช้สายตาดูถูกเขา
ก็อาจเป็นนโยบายหนึ่งที่ดีที่จะแก้ปัญหาระยะยาวครับ
เพราะความพยาบาทอันมืด
มักทนกำลังความสว่างของเมตตาอย่างมีสติปัญญาประกอบไม่ได้

สารบัญ ←

ชีวิต คำตอบ ข้อสอบ คำเฉลย

โดย aston27

ภาพประกอบโดยคุณ SevenDaffodils

คุณผู้อ่านเรียนเก่งไหมครับ?

สมัยเด็กๆ ผมไม่ใช่เด็กเรียนเก่งระดับอัจฉริยะอะไรหรอกครับ เพราะผมหัวดีแต่ซี้เกียจไปเจอวิชาที่ต้องทำสมองลองปัญญาอย่างวิชาคณิตศาสตร์ ผมก็ปาดเหงื่อแล้วปาดอีก

ผมเชื่อว่านักเรียนทั่วไปโดยเฉลี่ย มีความถนัดในแต่ละวิชาไม่เท่ากัน

ไอ้ประเภทเรียนดี ๒๔ ชม. ได้เกรด ๔ ทุกวิชา ที่ ๑ ประเทศไทย

ชนิดไอน์สไตน์เรียกพี่ เห็นจะมีไม่เกินหยิบมือ

บางคนชอบคณิต เพราะชอบคำนวณ บางคนชอบวรรณคดี เพราะมีใจรักหนังสือ

บางคนชอบพละ เพราะชอบเตะตะกร้อ ชนิดถ้าไปขอให้เลิกเล่น เห็นจะได้เตะ

ปากกันแทน

บางคนเห็นเลขเป็นหางยหลัง เห็นอังกฤษสู้ตาย บางคนเก่งมันทุกวิชา แต่ตกอยู่วิชาเดียว คือ...

...วิชาพละ - -” มีนะอย่าได้เข้าไปเซียว

ถึงจะหัวดีพอสัณฐานประมาณหนึ่ง ผมก็ยังทะลึ่งอยากไปเรียนกวดวิชา ไม่ใช่เพราะว่ารักเรียนอะไรมากหรอก เพราะอยากไปนั่งใกล้สาวๆ นะ - -”

สมัยเรียนมัธยม ผมเรียนที่กรุงเทพคริสเตียน แน่نونว่าเป็นโรงเรียนชายล้วน บางคนก็แย้งว่า โรงเรียนชายล้วนส่วนมากจะไม่ชายล้วนจริง มันจะออกแนว “ล้วนน่าสงสัยว่าจะเป็นชายจริงไหม” มากกว่า แต่เอาเป็นว่า...ใครจะยังงั้น...ผมก็ชอบมองสาวๆ สวยๆ ตามวัยของผมก็แล้วกัน

การไปเรียนกวดวิชาของผม บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยดี ผมมีเพื่อนสตรีหน้าตาดี น่ารัก เพิ่มขึ้นหลายคน แต่ขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้การเป็นเกษตรกรไร่แล้ว โดยไม่ปรารถนาจากที่นี่ด้วย - -”

อีกอย่างที่ผมชอบ ก็เพราะว่าโรงเรียนกวดวิชามักจะมีหนังสือติวข้อสอบแจก เป็นข้อสอบที่คุณได้ลองทำ แล้วพลิกไปด้านหลัง ก็จะมีเฉลยคำตอบให้ ทันใจ

ผมเคยนึกว่า ถ้าโจทย์ชีวิตมันเป็นแบบนี้ก็คงดีไม่น้อย มีโจทย์แล้วยังไม่ต้องทำ ไปแอบพลิกดูเฉลยก่อน แล้วย้อนกลับมาทำ รับรองไม่ผิด

ผมว่าหลายๆ คนคิดแบบนี้แหละ เราถึงชอบไปดูหมอกัน เพื่อจะแอบรู้เฉลยล่วงหน้าว่า ต้องเลือกข้อไหน ถึงจะถูก จะอยู่ หรือจะไป จะให้อภัย หรือจะเลิก จะเลือกคนไหน คนใหม่หรือคนเก่า ทำงานอะไรแล้วจะรุ่ง จะมุ่งทางโลกหรือทางธรรม และอีกสารพันคำถาม

แต่ต้องขออภัยที่ต้องบอกว่า ชีวิตจริง มันไม่ใช่หนังสือติวข้อสอบ จะได้มีคำตอบหมอบอยู่ด้านหลัง ให้เราแอบไปพลิกดูได้ หมอดูหลายๆ ท่านที่ดูผมมา ก็พูดคล้ายกันแบบนี้ว่า

อนาคตคือสิ่งที่ดูยาก โดยเฉพาะเมื่อเดินมาบนทางธรรม
เพราะวิบากจากกรรมเก่าเวลามาเจอกรรมใหม่ มันจะแปรผันไปตามกันเสมอ

พูดแล้วคุณอาจจะขำ เพราะผมเพิ่งนึกได้ว่า
ถ้าชีวิตที่เราเจอกันอยู่ทุกวัน เป็นเหมือนโรงเรียนแห่งหนึ่ง
พุทธศาสนาก็เป็นเหมือนสถาบันกวดวิชาชีวิตเราตีๆ นี่เอง

พระพุทธเจ้าท่านอุทิศสำหรับเฉลยโจทย์ชีวิตไว้ให้ตั้งหลายอย่าง
ท่านบอกสูตรไว้ว่าจงใช้ชีวิตด้วยความไม่ประมาท ให้มีสตินะ
ให้มีทาน ศีล ภavana อย่าหลงติดอยู่ในกามนะ
มีทุกข์ที่ไหน ให้รู้ลงไปทีนั้น อย่าวิ่งหนีมัน แล้วจะพบความสุข

นอกจากนั้นสถาบันกวดวิชาชีวิตของท่าน มีสาวสวยให้ดูเยอะเยอะเลยนะ ^^
แต่มันมีอะไรดีกว่าสาวสวยเยอะเยอะล่ะสิ

มีพระสูตรเล่าว่าครั้งหนึ่งพระนันทะอยากสึก
เพราะคิดถึงภรรยาที่สวยสุดประดุจยอดนางสาวไทย
พระพุทธองค์เลยพาพระนันทะขึ้นไปดาวดึงส์
ไปดูนางฟ้าบนนั้นที่สวยงามดจาด ตะลึงลาน
สวยจนความงามของนางชนบทก็ล้าสมัยอดีตภรรยาของท่าน จืดเป็นน้ำกลั่นเลย

พระพุทธเจ้าใช้กุศโลบายบอกพระนันทะว่าถ้าตั้งใจภาวนา
ท่านรับประกันได้ว่าพระนันทะจะได้พบสวรรค์และนางอัปสรเหล่านั้นแน่ๆ

พระนันทะก็ตั้งใจภาวนาไป ท่ามกลางเสียงแซวของพระรอบๆ ข้างว่า
ท่านรับจ้างพระพุทธเจ้ามาภาวนา โดยมีนางอัปสรเป็นค่าจ้าง

ท่านก็เริ่มมีสติ ย้อนมาดูใจตัวเองก็เห็นจริงดังนั้น ว่าท่านหวังในสวรรค์สมบัติ
ภาวนาไป เห็นกิเลสไป ใจก็เริ่มเข้าสู่ความเป็นกลาง เกิดปัญญา
ที่สุดก็ได้เป็นพระอรหันต์และไปทูลพระพุทธเจ้าว่า
พระองค์ไม่ต้องเป็นนายประกันให้แล้ว
เพราะท่านสิ้นความปรารถนาแล้ว

เราเกิดมามีบุญได้ทันยุคสมัยที่คำสอนของตัวเตอรืมือหนึ่ง
อย่างพระพุทธเจ้ายังสมบูรณ์
เรียนก็เรียนฟรีไม่เสียสตางค์ เผลยก็มีให้
แล้วถ้ายังไม่เรียน ผมก็เวียนเฮดละนะ

สุขสันต์วันที่คำตอบชีวิต มันซ่อนมิดชิดอยู่ในใจหย่นะครับ

สารบัญ ↩

มองชีวิตปัจจุบันเพื่อรู้ชีวิตในอดีต

โดย งดงาม

rngodngam@gmail.com

ในตอนที่แล้วเราคุยกันว่า ในการพิจารณาสิ่งสำคัญที่สุดหรือมีคุณค่าที่สุด
ที่ควรจะทำในชีวิตนี้ เราจะพิจารณาเพียงชีวิตนี้ชีวิตเดียวนั้นยังไม่พอ

แต่จะต้องพิจารณาถึงชีวิตในอดีต และชีวิตในอนาคตด้วย

บางท่านก็จะบอกว่าเราไม่มีญาณวิเศษที่จะระลึกอดีตชาติหรือรู้อนาคตชาติได้
ผมก็ขอเรียนว่า แม้เราจะไม่มีญาณวิเศษที่จะรู้เห็นชีวิตในอดีตหรืออนาคตได้
แต่พวกเราก็สามารถพิจารณากันได้อยู่ครับ

ในการที่เราจะพิจารณาให้เห็นชีวิตในอดีตหรืออนาคตของเราเองนั้น

เราจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องหลัก “อิทัปปัจจยตา” เสียก่อน

โดยคำว่า “อิทัปปัจจยตา” นั้นหมายถึงความสัมพันธ์แห่งเหตุปัจจัยต่อสิ่งทั้งหลาย
หรืออาจจะกล่าวให้เข้าใจง่าย ๆ ว่าเป็นกฎที่ว่า “เพราะสิ่งนี้มี สิ่งนี้จึงมี”
กล่าวคือสิ่งทั้งหลายที่มีอยู่ หรือเกิดขึ้นนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นไปตามเหตุปัจจัยทั้งสิ้น

ยกตัวอย่างว่า เรามีที่ดินเปล่าอยู่แปลงหนึ่ง

ซึ่งหากเราอยู่เฉย ๆ ไม่ทำอะไรบนที่ดินแปลงนั้น และก็ไม่มีใครมาทำอะไรด้วยแล้ว
ก็ย่อมจะไม่มีทางที่ที่ดินแปลงนั้นจะกลายเป็นสวนมะม่วงไปได้

หากต่อมา เราได้ลงทุนลงแรงหว่านเมล็ดแตงโมลงไปในเนื้อพื้นที่แล้ว

เมื่อเมล็ดพืชเหล่านั้นได้เติบโตขึ้น สิ่งที่เราจะได้มีในที่ดินแปลงนั้นก็คือสวนแตงโม
และไม่มีทางที่จะกลายเป็นสวนมะม่วงไปได้เช่นกัน

เพราะว่าเราไม่ได้หว่านเมล็ดมะม่วงไว้

ซึ่งก็มีลักษณะในการทำงานกับคำกล่าวที่ว่า “ปลูกข้าวได้ต้นข้าว ปลูกถั่วได้ต้นถั่ว”

เพราะว่าปลูกต้นข้าวแล้ว ต้นข้าวก็ไม่มีทางที่จะงอกออกมาเป็นต้นถั่ว

ในขณะที่ปลูกต้นถั่วแล้ว ต้นถั่วก็ไม่มีทางที่จะงอกออกมาเป็นต้นข้าว

บางท่านอาจจะบอกว่าบางทีปลูกพืชผลไปแล้วแต่ไม่ได้ผลตามนั้นก็มิ

เช่นว่าหว่านเมล็ดข้าวลงในพื้นที่นาแล้ว ต่อมาเกิดอุทกภัยน้ำท่วม

และทำให้นาข้าวเสียหาย ไม่ได้ผลผลิตข้าวตามที่ได้หว่านเมล็ดไว้

หรือตามที่ไถ่มุ่งหวังไว้

เช่นนี้ก็เรียกได้ว่ามี “เหตุแทรกแซง” บางอย่างเข้ามา

และเหตุแทรกแซงนั้นเองก็ถือว่าเป็นเหตุปัจจัยว่า “เพราะสิ่งนี้มี สิ่งนี้จึงมี” เช่นกัน

กล่าวคือ เพราะมีเหตุแทรกแซง คืออุทกภัยมีขึ้น ดังนั้น จึงมีความเสียหายต่อพืชผล

หากเราจะมองย้อนกลับไปขั้นตอนหนึ่งแล้ว ก็จะเห็นว่าเพราะมีที่ดินและเมล็ดข้าวอยู่ เราจึงมีการหว่านเมล็ดข้าวได้ และประกอบกับมีเหตุแทรกแซงคืออุทกภัยเกิดขึ้น ท้ายสุดจึงมีความเสียหายเกิดขึ้น หากเริ่มแต่แรกว่าไม่มีที่ดิน และไม่มีเมล็ดข้าวแล้ว หรือว่าเราไม่ได้หว่านข้าวไว้เลย หรือไม่มีเหตุแทรกแซง

ความเสียหายแก่พืชผลนั้นก็จะมี

หรือหากจะมองย้อนกลับไปอีกกว่านั้นแล้ว ก็จะเห็นได้ว่า

เริ่มต้นก็เพราะมีตัวตนเจ้าของที่ดินและเมล็ดข้าว

(คือกายและใจของเจ้าของที่ดินและเมล็ดข้าว นั่นแหละครับ) เป็นเหตุปัจจัย

หากไม่มีตัวตนเจ้าของที่ดินและเมล็ดข้าวแต่แรกแล้ว

ก็จะมีเจ้าของนั้นมาหว่านข้าวหรือให้คนอื่นมาหว่านข้าวลงในที่ดิน

หากจะมองย้อนไปอีกว่าทำไมจึงมีตัวตนของเจ้าของที่ดินและเมล็ดข้าวแล้ว

ก็จะต้องไล่เรียงย้อนกลับกันไปตามหลักเรื่อง “ปฏิจจสมุปบาท”

ซึ่งท้ายสุดแล้วก็จะไล่ย้อนกลับไปได้ถึงตัว “อริชชา”

แต่เราคงไม่ไปคุยย้อนกลับไปถึงขนาดนั้นครับ

ขอเพียงแค่เราเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุปัจจัยต่าง ๆ ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นก็พอแล้ว

ขอยกตัวอย่างอีกนะครับ สมมุติว่าเรามีปริญญาบัตรปริญญาตรีอยู่ใบหนึ่ง

เราลองมาพิจารณาเหตุปัจจัยที่ทำให้ได้ปริญญาบัตรปริญญาตรีนี้กันนะครับ

มีเหตุปัจจัยในอดีตอะไรที่ทำให้เราได้ปริญญาบัตรปริญญาตรีฉบับนี้

หากลองพิจารณาถอย ๆ กลับก็จะเห็นได้ว่า

เพราะเราได้สมัคร ได้ศึกษา และได้สอบในชั้นระดับปริญญาตรีครบตามหลักสูตร

เพราะเราได้สมัคร ได้ศึกษา และได้สอบในชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาครบตามหลักสูตร

เพราะเราได้สมัคร ได้ศึกษา และได้สอบในชั้นระดับชั้นประถมศึกษาครบตามหลักสูตร

เพราะเราได้สมัคร ได้ศึกษา และได้สอบในชั้นระดับอนุบาลครบตามหลักสูตร

เพราะแม่เราได้ตั้งครรภ์ และคลอดเราออกมา ฯลฯ

ซึ่งหากไม่ผ่านเหตุปัจจัยทั้งหลายที่กล่าวข้างต้นแล้ว เราก็จะไม่ได้ปริญญาบัตรฉบับนี้

หากจะพิจารณาสິงทั้งหลายที่เรามี เราได้ และเราเป็น

ก็จะเห็นได้ในทำนองเดียวกันครับ

หากเรามีของใช้สักชิ้นหนึ่ง

ก็เพราะว่าเราซื้อมา หรือคนอื่นให้มา หรือเพราะเหตุปัจจัยอื่น

หากเรามีเงินในบัญชีธนาคาร

ก็เพราะว่าเราฝากไว้ หรือคนอื่นฝากให้ หรือเพราะเหตุปัจจัยอื่น

หากเรามีบ้าน

ก็เพราะว่าเราไปซื้อบ้าน หรือคนอื่นยกให้เรา หรือเพราะเหตุปัจจัยอื่น

หากเรามีแฟน

ก็เพราะว่าเราไปจีบเขา หรือเขามาจีบเรา หรือเพราะเหตุปัจจัยอื่น

(คงไม่มีเหตุปัจจัยว่าใครยกแฟนของเขาให้เรามานะครับ)

ก็จะพอเห็นได้แน่ครับว่าสิ่งทั้งหลายที่เรามี เราได้ และเราเป็นนั่น

เป็นไปเพราะเหตุปัจจัยทั้งสิ้น

ซึ่งในที่นี้ “เหตุแทรกแซง” ที่กล่าวแล้ว ก็ถือเป็นเหตุปัจจัยหนึ่งเช่นกัน

ในทางกลับกัน หากเราไม่มี ไม่ได้ และไม่เป็นในสิ่งทั้งหลายใด ๆ ก็ตาม

เหตุก็เพราะว่า ไม่ได้มีเหตุปัจจัยทั้งหลายที่จะก่อให้เกิดสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้น

ที่กล่าวมาแล้วนั้นเป็นการใช้หลัก “อิทัปปัจจยตา” เพื่อมองเหตุปัจจัยในชีวิตนี้

แต่หลักดังกล่าวก็สามารถนำมาใช้พิจารณาเหตุปัจจัยในชีวิตในอดีตได้เช่นกัน

เราลองมองไปถึงสัตว์ทั้งหลายในโลกนี้ และมองไปถึงเพื่อนมนุษย์ร่วมโลกใบนี้

เราจะเห็นได้ว่าในโลกนี้มีสัตว์อื่นจำนวนมากมายมหาศาลนับไม่ถ้วน

ในแต่ละวันมีวัว หมู เป็ด ไก่ ห่าน กุ้ง หอย ปู ปลาที่ตายเป็นจำนวนเท่าไร

(เพื่อให้เพียงพอเลี้ยงประชากรมนุษย์โลกจำนวนหกพันกว่าล้านคนนี่)

มีนก หนู จิ้งจก สุนัข แมว และแมลงทั้งหลายอยู่อีกเป็นจำนวนเท่าไร

มีไส้เดือน และสัตว์เล็กสัตว์น้อยในผืนดินเป็นจำนวนเท่าไร

มีปลาตัวเล็กตัวน้อย และสัตว์ตัวเล็กตัวน้อยในท้องทะเลอีกมากมายเป็นจำนวนเท่าไร

เราก็จะเห็นได้ว่ามีสัตว์อื่น ๆ ที่ไม่ใช่มนุษย์อีกเป็นจำนวนมากมายมหาศาลเหลือเกิน

แล้วทำไมเราเองจึงไม่ได้ไปเกิดเป็นหนึ่งในสัตว์ทั้งหลายเหล่านั้น

แต่เราได้มาเกิดเป็นมนุษย์ ซึ่งแสดงว่าต้องมีเหตุปัจจัยที่ทำให้เราเกิดมาเป็นมนุษย์เช่นนี้

หากเราได้ลองพิจารณาในจำนวนมนุษย์ด้วยกันเองแล้ว

เราจะเห็นได้ว่า บางคนแท้งตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาโดยไม่มีโอกาสได้คลอดออกมา บางคนคลอดออกมาแล้วก็ตายทันที บางคนก็ตายในวัยเด็ก บางคนก็ตายในช่วงวัยรุ่น บางคนแม้ไม่ตาย แต่ก็พิการทางด้านสมอง บางคนก็พิการทางด้านร่างกาย
ทีนี้ หากเราไม่ได้ตายตั้งแต่ในครรภ์ ไม่ได้ตายในวัยเด็ก และเราก็ไม่ได้พิการทางสมอง อย่างน้อยที่สุดเราก็มีชีวิตอยู่จนกระทั่งได้อ่านวารสารฉบับนี้ออนไลน์
ก็ย่อมจะแสดงว่ามีเหตุปัจจัยบางอย่างทำให้เราเกิดมา ยังไม่ตาย และไม่พิการใด ๆ
นั่นก็แสดงว่าในชีวิตอดีตนั้นเราได้สร้าง หรือได้มีเหตุปัจจัยที่ทำให้เป็นเช่นนั้น
และทำให้เราได้มาอยู่ จนกระทั่ง ณ ที่ตรงนี้ในปัจจุบันนี้

มีญาติธรรมท่านหนึ่งเคยเปรยให้ผมฟังว่าครอบครัวสมัยเด็กของเธอนั้นไม่มีอะไร
แต่ว่าชีวิตในปัจจุบันนั้นได้มีฐานะที่ดี มีกิจการที่มั่นคง และมีชีวิตที่มีความสุข
เธอก็เห็นว่าเท่านั้นก็ถือว่า “ชีวิตของเธอนั้นคุ้มค่าแล้ว”

ผมได้อธิบายว่าย่อมถอยหลังกลับไปแค่เท่านั้นเพราะว่ามองสั้นเกินไป
ลองมองถอยกลับไปอีกหน่อยสิว่า ได้เคยทำอะไรมา เราจึงได้เกิดมาเป็นมนุษย์
เราลองเทียบสิว่าจำนวนมนุษย์กับจำนวนสัตว์อื่นทั้งหลายที่แตกต่างกันขนาดไหน
(ตรงนี้ได้อธิบายเปรียบเทียบถึงเฉพาะภพภูมิมนุษย์และสัตว์เดรัจฉานนะครับ
โดยยังไม่ได้อธิบายโยงไปถึงภพภูมิอื่น ๆ

เช่น เปรต อสุรกาย หรือสัตว์นรกอีกด้วยนะ)

แต่ที่เรามาได้เป็นมนุษย์ได้นี้

แสดงว่าต้องมีเหตุปัจจัยที่เราได้ลงทุนทำไปในอดีตมากมาย

เราต้องถามคำถามว่า เราได้ทำตัวเองให้คุ้มค่างบกับความสุขที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์หรือยัง
เราได้สิ่งที่มีค่าที่สุดที่จะสามารถหาได้ในชีวิตมนุษย์เราหรือยัง

เราลองพิจารณาดูนะครับ

หากเราจะมีบ้าน มีรถ มีแฟน มีลูก หรือชื่อของแพงสักชิ้นนี้

นี่มันยากและเหนื่อยแรงขนาดไหน

(จีบแฟนนี่มันเหนื่อยนะครับ ... แต่ที่ไหนได้ พอจีบได้แล้วกลับเหนื่อยกว่าเก่าอีก)

นี่ขนาดว่าลงทุนเพื่อให้ได้มาซึ่งบ้าน รถ แฟน และสิ่งของอื่น ๆ นะครับ

แล้วลองคิดเปรียบเทียบดูสิว่า การลงทุนเพื่อให้ได้มาซึ่งอัตภาพความเป็นมนุษย์ ซึ่งมีชีวิตรอดมาได้จนถึงปัจจุบันนี้ มีอวัยวะครบ ๓๒ และไม่พิการทางสมองด้วย จะต้องได้เคยลงทุนลงแรงสร้างสมเหตุปัจจัยไว้มากมายขนาดไหน

หากใครจะบอกว่า “เราไม่ได้สร้างเหตุปัจจัยอะไรมาเยอะแยะหรอก

มันก็เกิดมาเป็นมนุษย์ของเราอย่างนี้โดยบังเอิญเองแหละ”

ก็เท่ากับว่าเขาคนนั้นไม่เชื่อในหลัก “อิทัปปัจจยตา”

และมีความเห็นว่าปลูกต้นข้าวก็สามารถงอกออกมาเป็นต้นข้าวได้

หรือคนเราอยู่ดี ๆ ก็ได้ปริญญาบัตรปริญญาตรีมาโดยไม่ได้ทำอะไรไว้เลยก็ได้

หรือหากใครจะบอกว่า

“เป็นมนุษย์นั้นไม่ยากหรอก ก็เห็นมีประชากรโลกมากมาย

และเราคงไม่ได้ลงทุนอะไรไว้มากมายนักหรอก”

ขอเรียนว่าหากเกิดเป็นปลวก เป็นมด เป็นยุง เป็นไส้เดือนแล้ว

ก็คงจะพูดได้ว่าไม่ได้ลงทุนสร้างปัจจัยอะไรมาเท่าไรเลย

แต่หากได้เกิดมาเป็นมนุษย์แล้ว คงไม่ใช่ว่าลงทุนอะไรนิดหน่อยหรอกครับ

ดังนั้น เราได้เป็นมนุษย์ ได้มีชีวิตมาอยู่ถึง ณ ขณะนี้ และมีอัตภาพในปัจจุบันนี้

ก็เพราะว่าเราได้สร้างสมเหตุปัจจัยมาอย่างมากมาย

ปัญหาสำคัญที่ต้องพิจารณาต่อไป ก็คือว่า

“เราได้ลงทุนสร้างสมเหตุปัจจัยอย่างมากมาย เพื่อมาอยู่ ณ ตรงที่นี้ เพื่อทำอะไร?”

(แล้วจะมาคุยต่อในคราวหน้าครับ)

สารบัญ ←

ตอนที่ 4 สุวรรณสาม

น้องชันทัน...
ทำการบ้าน
เสร็จหรือยังลูก
พรุ่งนี้ต้อง
ไปโรงเรียนนะ

ทำไงดี แม่มา
อ๊ับ อ๊ับ วีกกกขนม
เต็มปากอยู่เลยทำไง
ต้องรีบหนีลง
กระป๋องก่อน

เสร็จ
แล้ว
อะ

ก็เลยมานอน
อ่านหนังสือเล่น
คุณแม่อายากมาอ่าน
กับฉันมั๊ยะ

ไหนแม่ดูซิ
ว่าไง ทำไมวันนี้
อยู่ตึ่ๆอยากอ้อนแม่
ขึ้นมาละฮิ

วันพระหนหน้า
ที่ฉันจะไปใส่บาตรกับ
คุณยาย คุณแม่จะให้ฉัน
ใส่ชุดอะไรไปใส่บาตร
ก็ได้นะฮะ ฉันจะไม่บ่น
อีกแล้วครี๊บบ

จริงเหรือ
แม่ดีใจที่สุด
เลยลูก

ฮะ แต่คุณแม่
ต้องไปใส่
บาตรกับฉัน
นะครี๊บบ

เอ...
ไปตึ่มั๊ยน้อ

ธรรมะใกล้ตัว 29

นะคร้าบ
ตื่นเช้ากว่า
วันปกตินิดเดียว
เอง นะคร้าบ

อืมม ...
ได้จ้า

ใช่โย่ ขวณ
คุณพ่อไปด้วยนะฮะ
แล้วแม่กับพ่อใช้
งานอะไร ชันจะทำ
ให้หมดเลย

หืม คิดจะเป็น
เด็กต้อยนี้ตั้งแต่
เมื่อไหร่กัน
เป็นสุวรรณสาม
ได้เลยนะเรานี่

เอ่ !!!
สุวรรณสามคือ
ใครอะครับ

หนะนั่น
จ้าก!!

เอ !!!
เสียงอะไร
หล่นนะ

แม่criab ฮ้าว
ฮ้าว ชนง่วงแล้ว
ละcriab คุณแม่ก็
รีบเข้านอนได้แล้ว
criab

อากังของ
มิงค์ มาอยู่
ที่นี่เอง

นั่นมัน
รูปถ่ายของเล่น
เก่าเก็บของเราเลย
นายอยากได้
หรือ

ช่วยแล้ว เจ้า
ช่างเป็นมนุษย์โลก
ที่ใจดีมากที่สุดใน
ทางช้างเผือกเลย

นี่นายเป็นตัว
อะไร มาจากไหน
กันแน่เนี่ย

เราเคยบอก
เจ้าไปแล้วไง
ว่าเรามาจาก
ดาวยูเรมารอส

แล้วดาว
ยูเรมารอส
มันอยู่ที่ไหน
หรือ...

อยู่ห่างจาก
ดาวโลกของเจ้า
ไปหลายล้านปีแสง
เป็นเอกภพคู่ขนานที่มี
วิวัฒนาการรวดเร็ว
กว่าดาวโลกมากมาย
หลายเท่า

บรรพบุรุษ
ของเราเมื่อหลาย
พันปีก่อน อาจ
หลงมาอยู่กับเจ้า
ในเวลานี้

เราคืนรูปถ่าย
บรรพบุรุษให้นายก็ได้
แต่พาเราไปรู้จัก
คนอื่นๆก่อน
ได้มั๊ยอะ

อยากไปดู
รู้จักใครละ

สุวรรณสาม
นายก็พาไปได้
ใช่มั๊ย

โทห.....
นี่ออกแล้ว ต้อง
ย้อนไป ก่อนกำเนิด
เจ้าชายสิทธัตถะ
ถึง ๗ ชาติ
เขียนนะ

ได้แน่นอน
ฉันพวกเรา
ไปกันเลย เอาละ
ฮัดซ่า!

มาเข้าห้องเดิม
เลยสินะเนี่ย
ตัวหนังสืออ่านไม่
ออกอีกตามเคย

เอานี้....
น้องจีจ๋าจ๊ะแปะ
ไว้ที่หน้าผากก็จะ
อ่านออกเอง

34 ธรรมะใกล้ตัว

เมจิยมิงค์ มหัชจรรย์เมืองธรรมะ

ทำไมพ่อบ้าง
ภาษาไทยแล้ว
ก็ยังเป็นศัพท์
ประหลาดๆ
อยู่ดีอะ

เต ะ สุน ะ ภู ะ นาวี ะ

เต = พระเตมีย

ชะ = พระมหาชนก

สุ = สุวรรณสาม

กร๊ว

ไม่ใช่ศัพท์
ประหลาดหรอก
ตัวหนังสือ 10 คำ
มาจากชื่อต้นของ
พระพุทธเจ้าใน
ชาติก่อนๆ เช่น

เข้าใจแล้วละ
สุวรรณสามก็เป็น
ชาติหนึ่งของ
พระพุทธเจ้า
ใช่ไหมละ

น่าสนใจ
คราวหลังนายพาเรา
กลับมาดูชาติอื่นๆ
ของพระองค์ท่าน
อีกนะ

ได้สิ ตอนนี้
เราจะพาไปที่
ชาติที่สาม
ก่อน..

สุวรรณสาม เป็นบุตรชายของนกุลดาบส
และนางปาริชาติดาบสินี ซึ่งแต่เดิมทีนั้น
นกุลและปาริชาติถูกพ่อแม่หมั้นหมาย บังคับ
ให้แต่งงานกัน แต่ด้วยทั้งสองไม่มีจิตผูกพัน
ในการครองเรือน เมื่อแต่งงานกันแล้วก็
พากันออกบวช ในเวลาต่อมา พระอินทร์
ได้ประทานลูกน้อยให้กับทั้งสอง เด็กน้อย
มีผิวพรรณงดงามราวกับทองคำ
พระดาบสจึงตั้งชื่อว่า 'สุวรรณสาม'

ต่อมาไม่นาน
เหตุร้ายก็บังเกิด
แก่ดาบส
และดาบสินี

งูพิษได้กลืน
เหงื่อของมนุษย์ก็
หวงรัง ออกมาพ่นพิษ
เข้าใส่ดวงตาของ
นักพรตทั้งสอง
จนตาบอด

36 ธรรมชาติโหดร้าย

เมจิยมังคค์ มหัทศจรย์เมืองธรรมะ

เมื่อทั้งสอง
คลำทางกลับมา
ยังที่พักอาศัย

สุวรรณสาม
พบว่าบิดาและ
มารดา กลายเป็น
คนตาบอดก็ร้องไห้
และหัวเราะไป
พร้อมกัน

ลูกเอ๋ย
เจ้าเป็นอะไรไป
หรือเปล่า ทำไม
ถึงร้องไห้พลง
หัวเราะพลง

ลูกร้องไห้
เพราะเสียใจที่
พ่อแม่ฉันตาบอด
แต่หัวเราะเพราะ
ลูกดีใจที่ลูกจะได้
ปรนนิบัติดูแล

พ่อแม่ที่เลี้ยงดู
ลูกมา พ่อแม่อย่า
เป็นทุกข์ไปเลย
ลูกจะปรนนิบัติ
พ่อแม่เองจะ

ฟาง

หลังจากนั้นสุวรรณสามก็ปรนนิบัติ
รับใช้บิดามารดาอย่างดียิ่งทุกเช้า
หลังจากตักน้ำไว้ให้พ่อแม่ได้ล้างหน้า
แล้วก็จะเข้าป่าไปหาผักผลหมากรากไม้
มาไว้ที่อาศรม จากนั้นก็เข้าป่าไปหาฟืน
และกลับมาคอยเฝ้าปรนนิบัติภักดี
บิดามารดาอย่างมีขาดตกบกพร่อง

ใช้แล้วละ
สุวรรณสามใน
เวลานั้นนะ ตัวโต
กว่านายไม่เท่าไร
เองมัง

เป็นลูกที่
กตัญญูมาก
เลยนะ

จัน นาย
พาเราไปพบ
กับสุวรรณสาม
หน่อยได้ไหม

ในป่าก็ไม่มี
เพื่อนเล่นที่ไหน
ได้แต่เล่นกับ
สัตว์ป่าไปวันๆ

จั้นไปกันเลย
บุม บุม บาก้า
บุม บุม

น้องซันอยู่ไหน
ยู้ฮู น้องซัน ลงมา
พร้อมๆ กันนี้นะ
แต่คราวนี้เราลงมา
ได้นุ่มดินะ

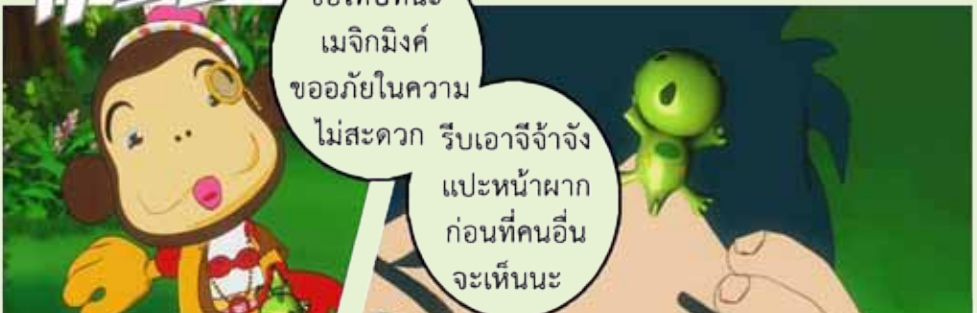
จ้าก!

เอ๋ยๆๆ
อะจี้ก น้องซัน
อยู่นี่เอง

ลุกออกไปเร็ว
เร็ว หายใจ
ไม่ออก แล้ว
เมจิกมิงค์

แอ๊ด

แอ๊ด

ขอโทษทีนะ
เมจิกมิงค์
ขออภัยในความ
ไม่สะดวก รีบเอาจี้จ้จัง
แปะหน้าผาก
ก่อนที่คนอื่น
จะเห็นนะ

อ่านย้อนหลัง

ตอนที่ ๑ แนะนำตัวละคร

http://www.dharmamag.com/index.php?option=com_content&view=article&id=326&Itemid=78

ตอนที่ ๒ พระราहुล (๑/๒)

http://www.dlitemag.com/index.php?option=com_content&view=article&catid=47:lite-comic&id=460:2010-10-06-16-45-27&Itemid=59

พระราहुล (๒/๒)

http://www.dharmamag.com/index.php?option=com_content&view=article&id=335&Itemid=78

ตอนที่ ๓ พระสารีบุตร

http://www.dlitemag.com/index.php?option=com_content&view=article&id=476&Itemid=1

สารบัญ ↩

ร่วมส่งบทความ

นิตยสารเล่มนี้จะเป็นนิตยสารคุณภาพได้ ก็ด้วยเนื้อหาดี ๆ ภายในฉบับที่จัดสรรลงอย่างต่อเนื่องนะคะ

หากคุณผู้อ่านท่านใด มีความสามารถในการเขียน มีศรัทธา และความเข้าใจในคำสอนของพุทธศาสนา ไม่ว่าจะในระดับเบื้องต้น เบื้องกลาง หรือเบื้องปลาย และมีใจรักที่อยากจะสื่อสารถ่ายทอดสิ่งนั้นให้กับผู้อื่นได้ทราบ และได้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น เช่นเดียวกับที่เราอาจเคยได้รับจากผู้อื่นมาแล้ว ก็ขอเชิญทุกท่านส่งบทความมาร่วมเป็นส่วนหนึ่งของ ธรรมะใกล้ตัว ด้วยกันนะคะ

คุณอาจไม่จำเป็นต้องเป็นนักเขียนฝีมือเลิศ แต่หากมีใจที่คิดอยากจะถ่ายทอด มีสิ่งที่คิดว่าอยากแบ่งปันความรู้ความเข้าใจนั้นให้กับคนอื่น ๆ ก็ลองเขียนส่งเข้ามาได้เลยค่ะ

๑. คอลัมน์ที่เปิดรับบทความ

คอลัมน์: ธรรมะจากคนสู้กิเลส

เนื้อหา: เปิดโอกาสให้คุณ ๆ ได้เล่าประสบการณ์จริงของตนเอง ว่าผ่านอะไรมาบ้าง มีอะไรเป็นข้อคิดที่เป็นประโยชน์บ้าง อะไรทำให้คนธรรมดาคนหนึ่ง กลายเป็นคนดีขึ้นมา และทำให้คนมีกิเลสเยอะกลายเป็นคนกิเลสบางลงได้ มีแต่คนที่เปลี่ยนแปลงตัวเองแล้วเท่านั้น จึงจะเขียน ธรรมะใกล้ตัว ได้สำเร็จ

คอลัมน์: นิยาย/เรื่องสั้นอิงธรรมะ

เนื้อหา: เปิดโอกาสกว้างสำหรับคนที่ชอบคิดชอบเขียน โดยเฉพาะอดีตนักฝัน ที่เพิ่งผันตัวมาอยู่ในโลกธรรมะ เพื่อสร้างสรรค์เรื่องราวให้คนได้ข้อคิดข้อธรรม ผ่านความสนุกของรูปแบบนิยายหรือเรื่องสั้นได้อย่างเพลิดเพลิน

คอลัมน์: คำคมชวนคิด

เนื้อหา: รวบรวมข้อคิด หรือคำคมของบุคคลต่าง ๆ ที่เคยได้ยินมาแล้วสะดุดใจ มาบอกต่อ ยิ่งถ้าใครสามารถสร้างสรรค์วรรคทองได้เองยิ่งดี เพราะจะ

ได้ฝึกริเริ่มวลีสะดุดใจ ซึ่งเป็นแม่บทของกรรมที่ทำให้มีความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างสุดยอด เนื่องจากแง่คิดดี ๆ จะช่วยให้คนอ่านคิดดี หรือได้คิดเพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิต วิชาที่ย้อนกลับมาสนองตอบแทนคุณ ก็คือการผุดไอเดียเหมือนน้ำพุไม่รู้จักรู้สิ้น กับทั้งเป็นที่ยอมรับในวงกว้างด้วย

กติกา: หากเป็นการคัดมาจากที่อื่น หรือแปลมาจากภาษาอังกฤษ กรุณาระบุแหล่งที่มา หรือชื่อของบุคคลผู้เป็นเจ้าของคำคมด้วยนะคะ

คอลัมน์: สัพเพเหระธรรม

เนื้อหา: เรื่องราว เรื่องเล่า อาจมาจากฉากหนึ่งในชีวิตของคุณ ที่มีเกร็ดข้อคิดทางธรรม หรือข้อคิดดี ๆ อันเป็นประโยชน์ อาจเป็นเรื่องเล่าสั้น ๆ ในรูปแบบที่เสมือนอ่านเล่น ๆ แต่อ่านจบแล้ว ผู้อ่านได้เกร็ดธรรมหรือข้อคิดดี ๆ ติดกลับไปด้วย

คอลัมน์: กวีธรรมะ

เนื้อหา: พื้นที่ที่เปิดกว้างสำหรับกวีธรรมะทั้งหลาย โดยไม่จำกัดรูปแบบและความยาวของบทกวี หรือหากจะคัดเอาบทกวีที่น่าประทับใจ ให้แง่คิดอะไรในเชิงบวก ก็สามารถนำมาลงได้เช่นกัน แต่ถ้าให้ติดกลั่นกรองออกมาด้วยตนเองได้ ก็ยิ่งดีค่ะ

กติกา: หากเป็นการคัดมาจากที่อื่น ต้องระบุที่มาที่ไปอย่างชัดเจนด้วยนะคะ

คอลัมน์: เทียววัด

เนื้อหา: รับหมดไม่ว่าจะเป็นวัดสวยหรือสถานที่ปฏิบัติธรรม ข้อมูลข่าวสารจากทั่วประเทศนั้น ไม่มีวันที่ใครคนเดียวจะรู้ได้หมด ถ้าช่วยเป็นหูเป็นตาให้แกกัน ก็คงจะมีประโยชน์อย่างมหาศาล

กติกา: นอกจากข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ บรรยายภาพ ปฏิปทา ฯลฯ ของวัดแล้ว ต้องขอรบกวนส่งภาพสวย ๆ มาประกอบบทความ อีกทั้งไม่พาดหมหรือแทรกธรรมะด้านการปฏิบัติที่ขัดแย้งกับแนวทางของนิตยสารนะคะ

คอลัมน์: ธรรมะปฏิบัติ

เนื้อหา: ร่วมบอกเล่าประสบการณ์จริง ประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติธรรม เพื่อเป็นทั้งธรรมทาน และ

เป็นทั้งกำลังใจ สำหรับผู้ที่กำลังร่วมเดินทางอยู่บน
เส้นอริยมรรคเส้นเดียวกันนี้

คอลัมน์: ของฝากจากหมอ

เนื้อหา: นำเสนอข่าวสารในวงการแพทย์ หรือ
สารน่ารู้อันเป็นประโยชน์เกี่ยวกับสุขภาพ ที่คน
ทั่วไปสนใจ หรือนำไปใช้ได้ เพื่อเป็นวิทยาทานให้กับ
ผู้อ่าน จากมุมมองต่าง ๆ ที่แพทย์แต่ละแขนงมีความรู้
ความเชี่ยวชาญต่าง ๆ กัน

กติกา:

- ▶ หากเป็นบทความที่แนะนำให้มีการทดลองกิน
ยา หรือแนะนำให้ผู้อ่านปฏิบัติตามด้วย ขอ
จำกัดเฉพาะผู้เขียน ที่เป็นผู้เรียนหรือทำงาน
ในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องเท่านั้น เพื่อป้องกันการ
นำเสนอข้อมูลที่คลาดเคลื่อน และอาจส่งผล
ต่อผู้อ่านได้ค่ะ
- ▶ หากนำเสนอประเด็นที่ยังเป็นที่ถกเถียงอยู่ใน
วงการแพทย์ ขอให้มีการอ้างอิงด้วย เช่น มา
จากงานวิจัยชิ้นไหน หรือหากเป็นเพียงความเห็น
ส่วนตัวของหมอ ก็กรุณาระบุให้ชัดเจนด้วยค่ะ

๒. อ่านสัณนิษฐาน ก่อนคิดเขียน

เนื่องจากในแต่ละสัปดาห์ มีงานเขียนส่งเข้ามาเป็น
จำนวนมากชิ้นขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น เพื่อเป็นการช่วยลด
เวลา และลดภาระให้กับอาสาสมัคร ในการเข้ามา
ช่วยกันคัดลอก และพิสูจน์อักษรของบทความ
ต้องขอรบกวนผู้ส่งบทความ เรียบเรียงงานเขียนตาม
แนวทางดังนี้ด้วยนะคะ

๒.๑ ตรวจทานก่อนถูกผิดให้เรียบร้อย

ก่อนส่งบทความ รบกวนผู้เขียนทุกท่านช่วยตรวจทาน
ให้แน่ใจก่อนนะคะว่า ไม่มีจุดไหนพิมพ์ตกหล่น พิมพ์
เกิน พิมพ์ผิดพลาด หรือเขียนตัวสะกดไม่ถูกต้อง ผ่าน
สายตาของผู้เขียนแล้ว

หากไม่แน่ใจตัวสะกดของคำไหน สามารถตรวจสอบ
ได้จากที่นี่เลยคะ

เว็บเครือข่ายพจนานุกรม ราชบัณฑิตยสถาน

<http://rirs3.royin.go.th/ridictionary/lookup.html>

๒.๒ จัดรูปแบบตามหลักงานเขียนภาษาไทย
เพื่อให้ทุกบทความมีลักษณะของการจัดพิมพ์ที่
สอดคล้องกัน ขอให้การจัดรูปแบบในลักษณะดังนี้
นะคะ

- ▶ **เครื่องหมายคำถาม (?) และเครื่องหมาย
ตกใจ (!)**
เขียนติดตัวหนังสือด้านหน้า และวรรคด้านหลัง
เช่น “อ้าว! เธอไม่ได้ไปกับเขาหรือหือ? ฉันท
นึกว่าเธอไปด้วยเสียอีก”
- ▶ **การตัดคำเมื่อขึ้นบรรทัดใหม่**
สำหรับคนที่นิยมเขียนแบบเคาะ [Enter] เพื่อ
ตัดขึ้นบรรทัดใหม่ แทนการรบกวนคำอัตโนมัติของ
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ยากให้ช่วยดูการตัด
คำด้วยนะคะว่าตัดได้อย่างเหมาะสม คืออ่าน
ได้สโลน ไม่สะดุด ไม่แยกคำ หรือไม่ขึ้นบรรทัด
ใหม่ผ่ากลางวลีที่ควรอ่านต่อเนื่องกัน โดยไม่
จำเป็น เช่น

“ฉันไม่อยากให้เธอทำแบบนั้น ก็เลยบอกเธอไปว่าผลกรรม
ข้ออาเมนนั้นหนักไม่ใช่เล่น”

“ฉันไม่อยากให้เธอทำแบบนั้น ก็เลยบอกเธอไปว่า
ผลกรรมข้ออาเมนนั้นหนักไม่ใช่เล่น” (อ่านง่ายกว่าค่ะ)
หรือดูหลักเกณฑ์อื่น ๆ ได้จากที่นี่เพิ่มเติมด้วยก็ได้ค่ะ

ราชบัณฑิตยสถาน > หลักเกณฑ์ต่าง ๆ

<http://www.royin.go.th/th/profile/index.php>

๒.๓ ความถูกต้องของฉันทลักษณ์สำหรับชิ้น งานร้อยกรอง

สำหรับท่านที่แต่งร้อยกรองเข้ามาร่วมในคอลัมน์
กวีกรรม ขอให้ตรวจทานให้แน่ใจสักนิดนะคะว่า
บทกลอนนั้น ถูกต้องตามฉันทลักษณ์แล้วหรือยัง จะ
ได้ช่วยกันใส่ใจและเผยแพร่แด่ในสิ่งที่ถูกต้องให้ผู้อื่น
กันคะ

คุณผู้อ่านสามารถตรวจสอบ หรือหาความรู้เพิ่มเติม
เกี่ยวกับฉันทลักษณ์ของกวีไทยได้จากที่นี่ด้วยนะคะ

ร้อยกรองของไทย

(โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย)

<http://thaiarc.tu.ac.th/poetry/index.html>

๒.๔ ความยาวของบทความ และการจัดย่อหน้า
ปกติแล้วเราไม่จำกัดความยาวของชิ้นงานในทุกคอลัมน์ค่ะ แต่ก็อยากให้ผู้เขียนใช้ดุลยพินิจด้วยค่ะว่าความยาวประมาณใดน่าจะเหมาะสม โดยลองดูจากบทความที่ลงในเล่ม และลองเทียบเคียงความรู้สึกในฐานะผู้อ่านดูนะคะ

สำหรับเรื่องสั้น หรือนวนิยาย ที่อาจมีความยาวมากกว่าบทความอื่น ๆ และมีการเปลี่ยนฉากอยู่บ้าง อย่าลืมเบรกสายตาผู้อ่าน โดยการขึ้นย่อหน้าใหม่เมื่อถึงจุดหนึ่ง ๆ ของเรื่องที่เหมาะสมด้วยนะคะ เพราะการเขียนเป็นพริด เห็นแต่ตัวหนังสือติด ๆ กันลงมายาว ๆ จะลดทอนความน่าอ่านของบทความไปอย่างน่าเสียดายค่ะ

หากบทความใด อ่านยาก ๆ หรือมีจุดบกพร่องที่ต้องแก้ไขเยอะมาก ๆ ทางทีมงานอาจจะต้องขออนุญาตเก็บไว้เป็นอันดับหลัง ๆ ก่อนนะคะ

๓. ส่งบทความได้ที่ไหน อย่างไร

๓.๑ กระดานส่งบทความ

เมื่อเขียน อ่านทาน และตรวจทาน บทความพร้อมส่งเรียบร้อยแล้ว งานเขียนทุกชิ้น สามารถโพสต์ส่งได้ที่กระดาน “ส่งบทความ” ได้เลยนะคะ ที่:

<http://dungtrin.com/forum/viewforum.php?f=2>

โดยหัวข้อกระทู้ ขอให้ใช้ฟอร์แมตลักษณะนี้นะคะ

(ชื่อคอลัมน์) ชื่อเรื่อง โดย ชื่อผู้แต่ง

เช่น

(สัพเพเหระธรรม) เทพธิดาโรงงาน โดย คนไกลวัด

(ธรรมะปฏิบัติ) เส้นทางปฏิบัติ 1 โดย sotima

(ของฝากจากหมอ) เครียดได้...แต่อย่านาน โดย หมออดิ

เพื่อช่วยให้ทีมงานสามารถจัดหมวดหมู่ของชิ้นงาน

ได้เร็วขึ้นค่ะ

๓.๒ แนบไฟล์ Word มาด้วยทุกครั้ง

หากแปะเนื้อความลงในกระทู้เลย ฟอร์แมตต่าง ๆ เช่น ตัวหนา ตัวบาง ตัวเอียง จะหายไปค่ะ เพื่อความสะดวก รบกวนทุกท่านแนบไฟล์ Word ที่พิมพ์ไว้มาด้วยนะคะ (ในหน้าโพสต์ จะมีปุ่ม Browse ให้เลือก Attach File ได้เลยนะคะ)

ใครมีรูปประกอบ ก็ Attach มาด้วยวิธีเดียวกันนี้เลยนะคะ

และหากไฟล์มีขนาดใหญ่ ทำเป็น zip เสียก่อน ก็จะช่วยประหยัดพื้นที่ได้ไม่น้อยค่ะ

๔. ส่งแล้วจะได้อะไรหรือไม่

ปกติแล้ว เวทีแห่งนี้เป็นเวทีที่เปิดกว้าง หากบทความนั้น ให้เนื้อหาสาระที่เป็นไปเพื่อเกื้อกูลกันในทางสว่าง และเป็นแนวทางที่ตรงตามแนวทางคำสอนของพระพุทธเจ้า หรือเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านจากผู้จริงในด้านที่เชี่ยวชาญ ก็จะได้รับรางวัลแน่นอนค่ะ

ทั้งนี้ รวมถึงความยากง่ายในการอ่านพิจารณาบทความ การแก้ไขจุดบกพร่องต่าง ๆ ในงานพิสูจน์อักษร หากเป็นไปอย่างคล่องตัว ก็จะช่วยให้พิจารณาชิ้นงานได้ง่ายขึ้นด้วยค่ะ

แต่หากบทความใด ยังไม่ได้รับคัดเลือกให้ลง ก็อย่าเพิ่งหมดกำลังใจนะคะ วันหนึ่ง คุณอาจรู้อะไรดี ๆ และเขียนอะไรดี ๆ ในมุมที่ใครยังไม่เห็นเหมือนคุณอีกก็ได้ค่ะ :)

และถ้าอยากเริ่มต้นการเป็นนักเขียนธรรมะที่ดี ก็ลองติดตามอ่านคอลัมน์ เขียนให้คนเป็นเทวดา ที่คุณ ‘ดังตฤณ’ มาช่วยเขียนเป็นนักเขียนประจำให้ทุกสัปดาห์ดูนะคะ

ขออนุโมทนาในจิตอันมีธรรมเป็นทานของท่านนะคะ

ธรรมะใกล้ตัว
dharma at hand

มาร่วมเป็นอีกหนึ่งกำลัง ที่ช่วยสร้างภาพใหม่ให้กับพระพุทธศาสนา
ด้วยการร่วมส่งบทความ ข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ท้ายเล่ม หรือที่
<http://www.dharmamag.com/>